

La Noelia apren una lliçò

Hi havia una vegada una nena que es deia Noelia. La Noelia era una nena molt intel·ligent, treia bones notes i parlava cinc idiomes: rus, anglès, català, alemany i francès.

Però també, s'ha de dir que, era molt egoïsta. Era una nena que sempre es quedava al menjador de l'escola i mai li agradava el menjar que posaven, com per exemple, els dijous.

Sempre tocava espinacs amb patates i peix al forn. Aquest menjar no li agradava a cap company, però sempre feien l'esforç de menjar-s'ho. En canvi, la Noelia, tots els dies ho llençava d'amagades, sense pensar els diners que es gastaven els seus pares, perquè dinava al menjador o ho feia sola a casa i això, a ella, no li agradava gens ni mica.

Fins que un dia va passar una cosa que ningú s'esperava. A la seva mare la van fer fora de la feina i el seu pare ja portava mesos a casa perquè estava de baixa cobrant una pensió molt baixa.

La Noelia va deixar d'anar a l'escola i al menjador. Al principi es va posar contenta però, quan van passar uns pocs mesos van haver d'anar-se'n de casa seva perquè ja no podien continuar pagant la casa. La Noelia es va posar molt trista i va començar a recordar tot el menjar que va llençar al menjador i l'egoïsta que va ser amb els seus pares i amb ella mateixa.

Poc a poc, es van anar quedant sense diners i van acabar demanant ajuda als bancs d'aliments.

Un any més tard, la Rosa, un familiar que vivia molt lluny, els va anar a visitar però, quan va arribar a l'antiga casa de la Noelia, es va trobar que allà vivia una altra família. La Rosa els hi va preguntar si sabien alguna cosa dels antics propietaris de la casa, li van dir que la família passava per una mala situació econòmica. La Rosa es va quedar impactada i va decidir començar a buscar a la Noelia i els seus pares. Van passar els mesos i un dia a la Rosa li va semblar veure a la Noelia. Estava en una cua d'un banc d'aliments. La Rosa va anar cap a on estava la Noelia que es va quedar una mica parada. La Rosa li va preguntar si la reconeixia i la Noelia quan va escoltar la seva veu de seguida es va posar a plorar i a saltar d'alegria. La Rosa li va estar fent companyia i van estar xerrant. La Noelia li va demanar ajuda i la Rosa li va demanar que li portés a casa dels pares.

Quan la Noelia va arribar a casa amb la Rosa, els pares no s'ho podien creure, van plorar i van riure.

Aquell mateix dia van decidir que marxarien amb la Rosa a viure a una altra ciutat. Ella els hi ajudaria.

Al dia següent, a les sis del matí, agafaven l'avió i una hora més tard arribaven al lloc on tornarien a començar. La Noelia cada dia es recordava més de la seva antiga escola i trobava a faltar als seus amics. Mai va pensar que li podia passar allò i se sentia molt penedida per haver estat tant capritxosa i maleducada, sobretot en les hores de menjar.

Van passar els dies i la Rosa va trobar treball per als pares de la Noelia. Això volia dir que hauria de tornar a quedar-se al menjador de la nova escola i tot i que la

veritat era que seguia sense fer-li gràcia, havia après la lliçó. Amb el menjar no s'hi juga i entre tots hem de ajudar-nos en família, perquè sempre hi ha qui ho pot estar passant pitjor.